

การวิจัยเรื่อง การพัฒนารูปแบบการฝึกอบรมเยาวชนเพื่อสร้างภูมิคุ้มกันทางจิตใจต่อการมีพฤติกรรมเสี่ยง มีวัตถุประสงค์เพื่อพัฒนาสู่การเป็นกรอบของการฝึกอบรมเยาวชน เพื่อเสริมสร้างภูมิคุ้มกันทางจิตใจจากพฤติกรรมเสี่ยง ที่มีความเหมาะสม สมบูรณ์มากขึ้น และง่ายต่อการนำไปประยุกต์ใช้ ซึ่งการวิจัยนี้มีกิจกรรมสำคัญ 2 ประการ คือ จัดโครงการฝึกอบรม ให้กับเยาวชนใน 4 จังหวัดชายแดนภาคใต้ ได้แก่ สงขลา ปัตตานี ยะลา และ นราธิวาส จำนวน 7,500 คน โดยเยาวชนเหล่านี้กำลังศึกษาในสถานศึกษา และมีอายุระหว่าง 15-24 ปี กิจกรรมต่อมาคือการประเมินผลการฝึกอบรม ที่มีต่อระดับความรู้ และการเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมของผู้เข้ารับการอบรม

วิธีการวิจัยครั้งนี้ใช้ 2 แนวทางคือ วิธีการเชิงปริมาณ โดยใช้การวัดผลก่อน และหลังอบรม พร้อมกับวัดผลอีกครั้งหนึ่งภายหลังการอบรมแล้ว 1 เดือน ในทุกจังหวัดที่ทำการศึกษาลำหรับวิธีการเชิงคุณภาพที่ใช้ได้แก่ การจัดสนทนากลุ่ม และการสัมภาษณ์ทางโทรศัพท์ กับกลุ่มอาจารย์และผู้ปกครอง

ผลการวิจัยพบว่า การฝึกอบรมครั้งนี้ประกอบด้วยเนื้อหา เช่น ความรู้เกี่ยวกับพฤติกรรมเสี่ยง (การสูบบุหรี่ การดื่มสุรา การใช้สารเสพติด การตั้งครรภ์ และการทำแท้ง และการมีเพศสัมพันธ์โดยไม่ป้องกัน) คุณลักษณะพื้นฐานที่ดี การเห็นคุณค่าในตนเองและการมีจริยธรรม ได้รับการพิสูจน์แล้วว่ามีประสิทธิภาพในการเพิ่มความรู้ และความตระหนักรู้ให้แก่เยาวชนในการนำทางชีวิตของตนไปสู่ความปลอดภัย มีทิศทางและมีเป้าหมายที่ชัดเจน การอบรมครั้งนี้ให้ความสำคัญกับการเพิ่มความรู้สึกกตัญญู ของเยาวชนที่มีต่อบิดา มารดา โดยใช้ “การเปิดใจและการล้างใจ” ขณะเดียวกันการฝึกอบรมยังทำให้เยาวชนร้องไห้ และรู้สึกเสียใจกับการที่ไม่ได้ตระหนักถึงความรักของพ่อแม่ สำหรับหัวข้อ “กฎแห่งกรรม” เป็นปัญหาสำหรับเยาวชนที่นับถือศาสนาอิสลาม

อาจารย์และนักเรียนมีความเห็นว่าการฝึกอบรมนี้จะเป็นประโยชน์ในอนาคต และเนื้อหาส่วนใหญ่มีความน่าสนใจ อย่างไรก็ตามเนื้อหาเกี่ยวกับความเชื่อทางศาสนาและด้านพฤติกรรมเสี่ยงควรได้รับการปรับปรุง ในการออกแบบการฝึกอบรมจำเป็นต้องศึกษาพื้นที่และกลุ่มประชากรก่อนที่จะกำหนดเนื้อหา สื่อ และกิจกรรมในการอบรม ผู้เข้าอบรมมีความเห็นอย่างเดียวกันว่า ขาดความทันสมัยและภาพไม่ชัด ซึ่งในประเด็นนี้ควรมีการปรับปรุงอย่างยิ่ง

ครูและอาจารย์ให้ความเห็นว่าระยะเวลาการอบรม 1 วัน ยาวนานเกินไป ซึ่งมีผลให้ไม่สามารถอบรมได้บ่อยครั้ง และเสนอแนะว่า ระยะเวลาการอบรมควรสั้นลง และควรทำเป็นชุดของการอบรมตลอดปีการศึกษา เยาวชนที่นับถือศาสนาอิสลามให้ความเห็นว่าการใช้ภาษาและคำบางครั้งรุนแรงเกินไป ที่จะทำให้ได้ผล

เยาวชนและครูอาจารย์ ยังแสดงความเห็นว่า การอบรมที่ใช้รูปแบบวิทยากรเป็นผู้พูดบนเวที และผู้ฟังนั่งฟังตลอดทั้งวันเพียงอย่างเดียว โดยไม่มีส่วนร่วมหรือปรับเปลี่ยนอิริยาบถ หรือมีปฏิสัมพันธ์กันและกันบ้าง อาจทำให้ไม่สามารถรักษาระดับของสมาธิที่ชัดเจนอันอาจจะทำให้ได้การติดตาม และเข้าใจประโยชน์ของเนื้อหาไม่ได้สมบูรณ์พอ

The main objective of this research on the Development of a Training Model for Youth to Build Self-Control against Risk Behavior was to develop a more suitable, comprehensive, and easy-to-use frame of a training program for youth as a self protection from risk behavior. The study included two major tasks; conducting four training programs in 4 southern provinces, Songkla, Pattani, Yala and Narathiwat, with 7,500 youth in education system with the age range between 15-24 years and evaluating the training impact on their level of knowledge and behavioral change.

The research methodology included quantitative study on the pre and post training stages as well as a follow-up study one month post such training in all provinces studied. The qualitative method used was focus- group discussion and telephone interviews with parents and teachers.

Findings of the study suggested that the training that consisted of various topics namely knowledge of risk behaviors (smoking, drinking, drug abuse, pregnancy and miscarriage, and unprotected sex), and good basic characters, self values and moral conducts proved to be effective in raising knowledge and awareness of how to lead life with personal safety, directions and goals. The training had its highlight on raising sense of gratitude toward one's parents among youth as means to "open and clean their souls" as the training brought about tears and sense of regret among youth who may not be aware of parental love. The topic on "bad deed brings bad results" proves to be a problem as youth whose faith is Islam had different doctrine to live by.

Teachers and students found the training to be useful for future use and very interesting on most of the topics. However, topics on religious beliefs and those on risk behaviors may need to be adjusted. To design a training, one need to do research before including topics media and activities in the training. Some audio-visual and media used are found to be rather dated and fussy which need urgent improvement. Training with this one-day length may be difficult for frequent use so it may be better to reduce for each training to be part of a package to be used during a school year. Student and teachers also found training in their "talk only" fashion to be rather "static" as more participation and body movement activities can keep concentration level suitable to group the usefulness of the training more completely. Islamic youth asked for certain language adjustment as some words use seemed too "harsh" to be use in such a context.